

Bruxelles, den 29. juni 2026
(OR. en)

11280/26

**Interinstitutionel sag:
2026/0103(NLE)**

**IPCR 73
PROCIV 147
FORETS 102**

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra: Generalsekretariatet for Rådet
til: delegationerne

Vedr.: Rådets henstilling om integreret risikostyring i forbindelse med naturbrande

Vedlagt følger til delegationerne Rådets henstilling om integreret risikostyring i forbindelse med naturbrande som vedtaget af Rådet på 4188. samling den 29. juni 2026.

RÅDETS HENSTILLING

om integreret risikostyring i forbindelse med naturbrande

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192 og 196 sammenholdt med artikel 292, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) I de seneste år og navnlig i sommeren 2025 har EU oplevet en række alvorlige naturbrande i hele Europa, hvilket har understreget det presserende behov for at reagere på denne voksende fare. Selv om forebyggelses- og beredskabsindsatsen var blevet intensiveret på både nationalt plan og EU-plan, oversteg det samlede afbrændte areal i Den Europæiske Union for første gang en million hektar, og EU-civilbeskyttelsesmekanismen¹ blev aktiveret oftere end nogensinde før for at yde brandslukningsstøtte til medlemsstaterne.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU af 17. december 2013 om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme.

- (2) I de seneste år er risikoen for naturbrande steget betydeligt overalt i Unionen. Det registrerede afbrændte område lå over gennemsnittet i fire af de seneste fem år, og naturbrandene bliver også stadig mere intense og større, da de områder, der er udsat for risiko, vokser på grund af klimaændringer. Situationen forværres yderligere af, at meget store og højintensive naturbrande, der er vanskelige at bringe under kontrol med traditionelle brandbekæmpelsesmidler, bliver hyppigere i nogle geografiske områder, hvilket er en tendens, der forventes at fortsætte.
- (3) Naturbrande udgør en kompleks udfordring med potentiale til at forårsage vidtrækkende skader på samfundet, økonomien, miljøet, klimaet, infrastrukturen og kulturarven. Afhængigt af de regionale og lokale forhold og hændelsens omfang kan de føre til tab af liv og levebrød, skade ejendom og infrastruktur betydeligt og føre til jordskred, forværring af luftkvaliteten og forringelse af økosystemerne, hvilket påvirker landbruget og skovbruget, folkesundheden og sikkerheden, herunder den mentale sundhed, og drikkevandsressourcerne negativt.
- (4) Den øgede risiko for naturbrande er hovedsagelig betinget af en kombination af faktorer, navnlig klimaændringer og ændringer i arealforvaltningen. Klimaændringer fører til hyppigere og mere intense hedebølger og tørker, hvilket resulterer i tør vegetation, der fungerer som brændstof til naturbrande, og med yderligere global opvarmning forventes disse forhold kun at blive forværret, hvilket også vil påvirke større dele af Europa. Samtidig fører nedlæggelse af landbrugsarealer, affolkning af landdistrikterne og i nogle regioner utilstrækkelig areal- og skovforvaltning sammen med ændrede klimaforhold til en akkumulering af biomasse og vegetationens kontinuitet. Dette kombineret med spredningen af byområder ind i skove og naturområder udsætter i stigende grad mennesker og infrastruktur for risikoen for naturbrande.
- (5) Menneskelig aktivitet tegner sig for langt størstedelen af antændelserne af naturbrande i Unionen, herunder ved uagtsomhed, brandstiftelse og infrastrukturrelaterede aktiviteter.

- (6) En tilgang på tværs af ministerier og myndigheder sigter mod integreret og koordineret forvaltning på alle niveauer, hvilket kan bidrage til en effektiv styring af risikoen for naturbrande.
- (7) Ansvar for risikostyring i forbindelse med naturbrande ligger primært hos medlemsstaterne, de regionale myndigheder og arealforvalterne, mens Unionen støtter disse bestræbelser gennem finansiering, data, koordinering og videndeling. Europas forskelligartede landskaber, skovstrukturer og klimaforhold betyder, at foranstaltninger til risikostyring i forbindelse med naturbrande skal tilpasses lokalt og samtidig drage fordel af en koordineret EU-støtte.
- (8) For at tackle den voksende risiko for naturbrande mere effektivt er der behov for en integreret tilgang, der dækker hele katastroferisikostyringscyklussen, herunder forebyggelse, beredskab, indsats og genopretning. Den bør også tage hensyn til de økologiske, sociale, økonomiske og kulturelle dimensioner af naturbrande.
- (9) Da store naturbrande bliver hyppigere og vanskeligere at kontrollere, skal indsatskapaciteten styrkes ved at forbedre koordineringen, interoperabiliteten, uddannelsen, udstyret og den analytiske kapacitet, og ved at medlemsstaterne deler ressourcer og ekspertise.

- (10) Dette kan kræve en styrket forvaltning, der sikrer politisk koordinering på tværs af forskellige forvaltningsniveauer, samt mere integreret finansiering og mobilisering af offentlige og private investeringer i alle faser af risikostyringscyklussen.
- (11) Ved genopretning efter brand bør det tilstræbes at sikre, at økosystemerne og de tjenester, de yder, samt de lokale landbrugs- og skovbrugsøkonomier, genoprettes, og at de berørte lokalsamfund og eksistensgrundlag genoprettes på en måde, der forhindrer langsigtet forringelse og støtter bæredygtig arealanvendelse, og samtidig tages hensyn til fremtidige klimaforhold². Genopretningsindsatsen, der støttes gennem forenklet adgang til finansiering, bør også tage hensyn til naturbrandenes indvirkning på de berørte befolkninger og beredskabspersonale. Dataindsamlingen om virkningerne af naturbrande skal også forbedres for at kunne kvantificere miljømæssige, samfundsmæssige og økonomiske tab med henblik på at støtte fremtidig risikostyring.
- (12) Risikoen for naturbrande er i vid udstrækning betinget af den måde, hvorpå jorden forvaltes. Affolkning af landområder og nedlæggelse af landbrugsarealer resulterer i nogle regioner i akkumulering af biomasse og landskaber med et stort potentiale for ekstreme brandforhold. Udviklingen af bæredygtige biobaserede værdikæder i forbindelse med en skovbaseret bæredygtig bioøkonomi skaber økonomiske incitamenter til aktiv bæredygtig skovforvaltning, hvilket er afgørende for at mindske risikoen for naturbrande over tid og på tværs af store områder. Brugen af traditionelle metoder, der begrænser brændstofmængden, såsom foreskrevet afbrænding og ekstensiv græsning, er faldet, men bør fremmes, hvor det er relevant, som en integreret del af areal- og skovforvaltningen på lokalt plan såvel som aktive bæredygtige skovforvaltningsinterventioner såsom manuel eller mekanisk buskrydning, udtynding, beskæring og artsdiversificering. Mere forskelligartede landskaber bestående af skove, græsarealer, dyrkede arealer og vådområder kan bremse spredningen af brande og mindske sandsynligheden for omfattende brande.

² Som beskrevet bl.a. i Det Fælles Forskningscenters notat fra 2026 om *skovenes modstandsdygtighed over for naturbrande*, <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC145919>.

- (13) Adaptiv arealforvaltning og integreret holistisk landskabs- og arealanvendelsesplanlægning er afgørende for at skabe multifunktionelle brandresistente landskaber. Dette omfatter bæredygtig skovforvaltning, støtte til eksistensgrundlaget i landdistrikterne og målrettede foranstaltninger i grænsefladen mellem naturområder og byer, hvor forebyggende foranstaltninger i væsentlig grad kan mindske risikoen for naturbrande.
- (14) Naturbeskyttelse og -genopretning af forringede, drænedede, fragmenterede eller på anden vis ændrede økosystemer kan bidrage til risikostyring i forbindelse med naturbrande ved at gøre økosystemerne mere modstandsdygtige og mindske risikoen for og virkningerne af ekstreme hændelser. Genopretning af vådområder, tørvemoser, floder og flodsletter kan, hvor det er relevant, skabe naturlige brandbælter og bidrage til at stabilisere hydrologiske kredsløb og dermed mindske risikoen for naturbrande. Målene for biodiversitet, vandresiliens og risikostyring i forbindelse med naturbrande overlapper derfor hinanden og bør forfølges på en gensidigt understøttende og synergistisk måde.
- (15) Overvågningen af naturbrande og risikovurderingen i Unionen står over for betydelige udfordringer, herunder regionale mangler inden for datatilgængelighed, sammenhæng og grænseoverskridende integration og utilstrækkelig integration af kaskaderisici såsom jordskred, luftforurening og jorderosion. Dette begrænser effektiviteten af forebyggelse, beredskab og indsats.
- (16) For at forbedre beredskabet ved at styrke metoderne til vurdering af risikoen for naturbrande, forbedre systemerne til tidlig varsling og udvide kapaciteten til modellering af brandadfærd, bør der gøres bedre og mere systematisk brug af de tilgængelige data og værktøjer til støtte for evidensbaseret beslutningstagning.
- (17) Risikoen for naturbrande kan reduceres ved at øge offentlighedens bevidsthed og tilskynde til adfærdsændringer, bl.a. ved at gøre information om brandrisiko lettere tilgængelig. Dette kræver også målrettede kommunikationsstrategier og inkluderende tilgange, der tager hensyn til sårbare grupper og forskellige sociale sammenhænge.

- (18) Lokalsamfundenes beredskab over for naturbrande bør styrkes på en deltagerbaseret måde gennem inddragelse af landbrugerne, skovbrugerne, de lokale myndigheder, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundsorganisationerne og andre interessenter samt gennem uddannelses- og oplysningsaktiviteter.
- (19) Naturbrande er et globalt fænomen, der kræver regionalt og internationalt samarbejde, navnlig med Unionens nabolande. Regionale initiativer såsom Cyperns regionale station for brandbekæmpelse fra luften (Cyprus Regional Aerial Firefighting Station - CRAFS) kan yderligere fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne inden for risikostyring i forbindelse med naturbrande. Andre initiativer, der fremmer samarbejdet mellem medlemsstaterne inden for risikostyring i forbindelse med naturbrande, bør overvejes i andre dele af Unionen.
- (20) Foranstaltninger såsom peerevalueringer, rådgivende missioner, ekspertudvekslinger og forhåndsplacering af brandslukningsaktiver kan bidrage til at øge interoperabiliteten, situationsbevidstheden og beredskabet blandt førstehjælpere. De vil også tilskynde til større engagement og bedre koordinering mellem medlemsstaterne.

- (21) For at blive anvendt effektivt skal EU-finansiering, teknisk støtte og udveksling af oplysninger og data i realtid – navnlig om naturbrandsadfærd – koordineres bedre. Desuden kan beslutningstagningen, hvor det er relevant, forbedres ved at fremme en fælles forståelse af de nationale og regionale strategier og handlingsplaner for risikostyring i forbindelse med naturbrande. Hvis EU-data, -værktøjer og -tjenester såsom dem, der leveres af det europæiske informationssystem for skovbrande (EFFIS), der drives som led i Copernicus-Beredskabsstyringstjenesten³, anvendes effektivt og i overensstemmelse med operationelle behov, kan de støtte medlemsstaterne i at forbedre overvågningen, kortlægningen og risikovurderingen af naturbrande, mens avancerede modellerings- og prognoseværktøjer såsom Destination Earth kan forbedre modellering af risikoen for naturbrande og fremsyn.
- (22) EU-instrumenter, herunder genopretnings- og resiliensfaciliteten⁴, yder støtte til medlemsstaterne i forbindelse med udformning og gennemførelse af reformer, styrkelse af forvaltning og kapacitetsopbygning inden for risikostyring i forbindelse med naturbrande.
- (23) EU-civilbeskyttelsesmekanismen, som omfatter Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, rescEU og EU-Vidensnetværket om Civilbeskyttelse, kan styrke forebyggelsen, beredskabet og indsatsen ved at lette samarbejde, uddannelse, udveksling af ekspertise, ressourceanvendelse og udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/696 af 28. april 2021 om oprettelse af Unionens rumprogram og Den Europæiske Unions Agentur for Rumprogrammet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 912/2010, (EU) nr. 1285/2013 og (EU) nr. 377/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten.

- (24) Forskning og innovation, der støttes på EU-plan, herunder gennem Horisont Europa⁵, bidrager til udviklingen af nye teknologier, operationelle løsninger og arealforvaltningsteknikker. Udbredelsen og den praktiske udmøntning af disse resultater inden for risikostyring i forbindelse med naturbrande kan imidlertid forbedres.
- (25) I gennemførelsen af denne henstilling bør der tages behørigt hensyn til medlemsstaternes forskellige risikoprofiler med hensyn til naturbrande, arealanvendelsesmønstre og forvaltningssystemer –

HENSTILLER:

Foranstaltninger til forebyggelse af naturbrande gennem landskabsforvaltning og -genopretning

1. Medlemsstaterne bør styrke og, hvis det er relevant, udvide incitamentsordninger til støtte for bæredygtig arealforvaltning i forbindelse med forebyggelses- og genopretningsforanstaltninger i brandudsatte regioner under hensyntagen til hele cyklussen for risikostyring og samtidig befordre adgang til og effektiv anvendelse af tilgængelige EU-finansieringsinstrumenter under deres forvaltning .

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/695 af 28. april 2021 om oprettelse af Horisont Europa – rammeprogrammet for forskning og innovation – og om reglerne for deltagelse og formidling og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1290/2013 og (EU) nr. 1291/2013.

2. Medlemsstaterne bør yderligere fremme bæredygtig skovforvaltning i overensstemmelse med kriterier og indikatorer fra ministerkonferencen om beskyttelse af skovene i Europa (Forest Europe) og i den forbindelse, hvor det er relevant og muligt, herunder gennem lokale forebyggende forvaltningsplaner for udsatte skovområder, fremme varierede skovstrukturer, og, hvor det er muligt, gøre brug af alternativer til monokulturplantager med meget brandfarlige arter.

3. Medlemsstaterne kan, hvor det er relevant, kortlægge brændstofmængden og udarbejde lokalt tilpassede retningslinjer og værktøjer til styring af brændstofmængden og bør høre arbejdsmarkedets parter, skovejere og de lokale myndigheder i dette arbejde. I den forbindelse bør medlemsstaterne se nærmere på foreskrevet eller kontrolleret afbrænding, hvor det er relevant og i overensstemmelse med nationale retlige og sikkerhedsmæssige krav, som en måde til at reducere brændstofmængden inden for areal- og skovforvaltning og, hvor det er relevant, revidere deres tilladelsesregler for at sikre passende sikkerheds- og miljøbeskyttelsesforanstaltninger.

4. Medlemsstaterne bør, hvor det er relevant, i overensstemmelse med deres strategiske planer som led i den fælles landbrugspolitik⁶ tage hensyn til specifikke udfordringer i forbindelse med naturbrande, når de indkalder forslag til skræddersyede løsninger til integreret risikostyring i forbindelse med naturbrande inden for rammerne af de europæiske innovationspartnerskaber (EIP-AGRI).
5. Medlemsstaterne bør tage hensyn til risikoen for naturbrande, når de udarbejder nationale, regionale og lokale naturbevaringsplaner og -strategier, herunder nationale genopretningsplaner og forvaltningsplaner for beskyttede områder, såvel som når de gennemfører foranstaltninger til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer. På samme måde bør planlægning af risikostyringen i forbindelse med naturbrande tage højde for målene for bevarelse og genopretning af biodiversiteten, idet der også tages hensyn til fremtidige klimaforhold. Under hensyntagen til risikoniveauet bør der lægges vægt på foranstaltninger, der fremmer såvel forebyggelse af risikoen for naturbrande som naturbeskyttelse og -genopretning, idet det anerkendes, at sunde, forskelligartede og velforvaltede økosystemer kan reducere risikoen og støtte genopretningen.
6. Medlemsstaterne opfordres til at træffe foranstaltninger til genoprettelse af vådområder, tørvemoser, floder og flodsletter, der også bidrager til at mindske risikoen for naturbrande, og, hvor det er relevant, integrere risikostyring i forbindelse med naturbrande i deres vandforvaltningspolitikker.
7. Medlemsstaterne tilskyndes til, hvor det er relevant, at gennemføre innovative landbaserede foranstaltninger til forebyggelse af naturbrande, herunder naturbaserede løsninger, og effektive praksisser inden for bæredygtigt landbrug og bæredygtig skovforvaltning og klimatilpasning, som har vist gode resultater, herunder i forskellige EU-finansierede projekter.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013.

Foranstaltninger til at styrke beredskabet ved bedre data og forskning

8. Medlemsstaterne opfordres til at deltage i udvikling og fremme af Destination Earth, f.eks. gennem pilotanvendelsesscenarier til modellering af risikoen for naturbrande og fremsyn.
9. Medlemsstaterne bør gøre bedre og mere systematisk brug af EU-værktøjer og -data, herunder Copernicustjenester og EFFIS, hvor det er relevant og i komplementaritet med nationale og regionale systemer, for at støtte evidensbaseret risikostyring i forbindelse med naturbrande, tidlig varsling og beslutninger om projektf finansiering.
10. Medlemsstaterne bør ajourføre deres vurderinger af risikoen for naturbrande, hvor det er relevant, og på grundlag af eksisterende metoder bruge forbedrede værktøjer til analyse af brandadfærd til at udpege prioriterede områder for forebyggelse og beredskab, herunder også for områder, hvor natur, rekreation, boligmasse, kritisk infrastruktur og transportnet er tæt forbundne.
11. Medlemsstaterne bør udvikle kapaciteter til analyse af naturbrandsadfærd og beslutningsstøttesystemer i overensstemmelse med nationale operationelle behov, herunder brug af innovative værktøjer til risikostyring i forbindelse med naturbrande.
12. Medlemsstaterne bør yderligere undersøge årsagerne til naturbrande for bedre at forstå faktorerne, der spiller ind i antændelse, og offentlighedens rolle.
13. Medlemsstaterne opfordres til at fortsætte forskningen i arealforvaltningspraksis med henblik på brandforebyggelse, navnlig med hensyn til skovforvaltning, bevarelse og genopretning af økosystemer, græsning og skovlandbrug.
14. Medlemsstaterne bør efter behov overveje yderligere at anvende de løsninger og værktøjer til at styrke systemer for tidlig varsling og lokalsamfundets beredskab over for naturbrande, der stilles til rådighed gennem EU-missionen om tilpasning til klimaændringer.

Foranstaltninger med henblik på bevidsthed og beredskab blandt befolkningen

15. Medlemsstaterne bør øge bevidstheden blandt landbrugere, skovbrugere, andre arealforvaltere og i lokalsamfund om risikoen for brandantændelse og forebyggende foranstaltninger og inddrage dem i udviklingen og anvendelsen af værktøjer til tidlig branddetektion.
16. Medlemsstaterne bør aktivt tilskynde til regelmæssig udveksling af brandfolk for at fremme en fælles europæisk beredskabskultur.
17. Medlemsstaterne opfordres til at undersøge mulighederne for at bygge videre på eksisterende uddannelsessystemer og læseplaner med innovative værktøjer til at øge bevidstheden blandt børn og unge såsom undervisningsspil eller kampagner på de sociale medier og stille relevant materiale til rådighed for programmer med henblik på uddannelse og offentlig bevidsthed.
18. Medlemsstaterne bør tilskynde turismeaktører, landbrugere, skovbrugere, andre arealforvaltere, lokale myndigheder og brandsikkerhedsekspertes til at samarbejde om at gøre turister og skovbesøgende mere risikobevidste.
19. Medlemsstaterne bør støtte forretningskontinuitet ved at fremme uddannelse til små og mellemstore virksomheder og tilbyde målrettet finansiel bistand i kølvandet på en katastrofe. De bør også tilskynde forsikringsselskaberne til at muliggøre hurtig betaling af erstatningskrav.
20. Medlemsstaterne bør, hvor det er relevant, sikre at relevante oplysninger vedrørende risikoen for naturbrande er let tilgængelige og inklusive, herunder for ældre, personer med handicap og personer, der er udsat for forskelsbehandling, fattigdom eller social udstødelse.
21. Medlemsstaterne bør integrere hensyn til risikostyring i forbindelse med naturbrande i bygningsstandarder og beslutninger om fysisk planlægning, og også samarbejde med relevante myndigheder med henblik på blandt andet at tackle risikoen for naturbrande i grænsefladen mellem mellem naturområder og byer.

22. Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger til at støtte lokalsamfundene i grænseområder mellem naturområder og byer med henblik på at styrke beredskabet over for og bevidstheden om naturbrande. Desuden bør medlemsstaterne, hvor det er relevant, gøre brug af eksisterende værktøjer på EU-plan.
23. Medlemsstaterne opfordres til aktivt at udveksle god praksis og indhøstede erfaringer vedrørende bevidsthed blandt befolkningen, beredskabsforanstaltninger, forebyggelse og foranstaltninger, der dækker hele katastroferisikostyringscyklussen, herunder gennem EU-civilbeskyttelsesmekanismens vidensnetværk, erfamøder og relevante ekspertgrupper.

Foranstaltninger til støtte for en koordineret indsats

24. Medlemsstaterne bør indsamle og udveksle realtidsdata om naturbrandsadfærd for at forbedre brandanalysen. Der bør også anvendes relevante brandindikatorer i de interne operationelle procedurer for anmodning om bistand og til støtte for beslutningstagningen på EU-plan for at sikre, at de mobiliserede ressourcer anvendes effektivt.
25. Medlemsstaterne bør gøre brug af forhåndsudstationering eller udveksling af eksperter og stille personale og eksperter til rådighed for EU-civilbeskyttelsesmekanismen for at give mulighed for at udveksle god praksis. De bør også styrke deres støttekapacitet som værtsnation med henblik på at integrere international bistand, der ydes gennem EU-civilbeskyttelsesmekanismen, i deres nationale beredskabssystemer.
26. Medlemsstaterne bør indsamle relevante data om brandslukningspersonale og vurdere behov for mandskab og operationel kapacitet under behørig hensyntagen til brandslukningsaktiviteternes sæsonbestemte karakter med henblik på at sikre, at der er et tilstrækkeligt stort og velforberedt mandskab til rådighed.
27. Med inddragelse af arbejdsmarkedets parter, hvor det er relevant, bør medlemsstaterne sørge for sikre og bæredygtige arbejdsvilkår for brandfolk og eventuelt andre beredskabsfolk, herunder gennem passende uddannelse, beskyttelsesudstyr og fysisk og mental sundhedsstøtte.

28. Medlemsstaterne bør styrke koordineringen mellem forvaltningsniveauerne for at sikre optimal situationsbevidsthed i nødsituationer.
29. Medlemsstaterne bør sikre tilgængeligheden af tilstrækkelige aktiver, herunder ved at gøre brug af EU-midler, hvor det er relevant. Anvendelsen af EU-finansiering bør, hvor det er relevant, bidrage til at støtte en afbalanceret geografisk fordeling af relevante aktiver i hele Unionen og sikre tilstrækkelig dækning og tilstrækkelige reaktionstider i alle EU's regioner.
30. Medlemsstaterne bør fortsat stille slukningsaktiver til brande og ekspertise til rådighed for Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, i de tilfælde hvor dette står i et rimeligt forhold til deres risikoprofil og kapacitet. Dette gælder, om end ikke udelukkende, for aktiver, der er indkøbt med støtte fra EU-midler.
31. Medlemsstaterne bør søge at forbedre interoperabiliteten af brandslukningsudstyr, herunder brandslukningsterminologi og operationelle procedurer, navnlig i grænseoverskridende regioner. Desuden bør medlemsstaterne søge at støtte EU's strategiske autonomi med hensyn til indsatskapacitet.

Foranstaltninger til genopretning efter brand

32. Medlemsstaterne bør indsamle yderligere tværsektorielle og sociodemografiske data for at kvantificere og vurdere de fysiske, finansielle og sundhedsmæssige virkninger af naturbrande, herunder med hensyn til operationel og miljømæssig eksponering, hvis det er relevant.
33. Medlemsstaterne bør fastlægge foranstaltninger og procedurer til genopretning efter brand, herunder i forbindelse med fysisk og mental sundhedsstøtte, med henblik på at lede lokalsamfundene i retning af en bæredygtig og inklusiv genopretning og bidrage til at sikre, at de er mere modstandsdygtige i fremtiden.

Foranstaltninger til styrkelse af forvaltning og finansiering

34. Medlemsstaterne bør efter behov planlægge og stille langsigtet finansiering til rådighed i alle faser af cyklussen for risikostyring i forbindelse med naturbrande, med særlig vægt på forebyggelse og beredskab, og opfordres til at gøre brug af tilgængelige finansieringsmuligheder på både nationalt plan og EU-plan, samtidig med at unødvendige administrative byrder undgås. Kommissionen og medlemsstaterne bør øge bevidstheden om tilgængelige finansieringsmuligheder.
35. Medlemsstaterne bør overveje at tilskynde til udbredt anvendelse af privat forsikring, der dækker risici for naturbrande og andre klimarisici, med henblik på at mindske de økonomiske tab og det finansielle pres forårsaget af katastrofer og støtte genopretningen, f.eks. ved at fremme forsikringssektorens anerkendelse af tilpasnings-, beredskabs- og forebyggelsesforanstaltninger, når de fastsætter præmierne, gennem offentlig-private partnerskaber eller gennem risikodeling blandt de økonomiske aktører såsom risikooverførsler til kapitalmarkeder.
36. Medlemsstaterne bør udvikle integrerede strategier og handlingsplaner for risikostyring i forbindelse med naturbrande, der er skræddersyet til regionale, nationale eller lokale forhold, i samarbejde med de relevante myndigheder.
37. Medlemsstaterne bør tage ny teknologi og innovation til sig og bringe den i anvendelse, herunder via tilskud til kapacitetsopbygning inden for rammerne af relevante EU-programmer, hvis det er relevant.
38. Medlemsstaterne opfordres til at gøre fuld brug af den støtte, der ydes gennem EU-initiativer, med henblik på at styrke systemer for tidlig varsling, risikovurderinger, udveksling af viden og god praksis, beredskab i lokalsamfundet og andre udpegede prioriterede områder.

Foranstaltninger til styrkelse af det internationale engagement

39. Medlemsstaterne bør søge yderligere at styrke samarbejdet om risikostyring i forbindelse med naturbrande med internationale partnere.

40. Medlemsstaterne opfordres til at bidrage og skabe synergier til at støtte initiativer, som yderligere kan fremme samarbejde mellem medlemsstaterne inden for risikostyring i forbindelse med naturbrande.
41. Medlemsstaterne bør yderligere arbejde tæt sammen med Forest Europe og dens nyoprettede skovrisikofacilitet (FoRISK) og samarbejde, hvor det er relevant, med relevante internationale initiativer såsom det globale knudepunkt for håndtering af brand (Global Fire Management Hub), der er udviklet i fællesskab af FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO) og De Forenede Nationers Miljøprogram (UNEP), for at fremme kapacitetsopbygning og videndeling om integreret risikostyring i forbindelse med naturbrande.

Udfærdiget i Luxembourg, den [...]

På Rådets vegne

Formand